Pouhých pět mil - Martinová, Věra

Mám jenom vady, jaký chlap má mít
línej jsem pěšky někam jít
Jsem tam kde k pití něco maj'
tam, kde mi řeknou, chlapče hraj

Já nejsem pane na hraní
mě nevadí to vyznání
Ani nejsem blázen do koní
a doutník váš mi nevoní

Už pouhých pět mil
a pak jeden z nás, aby z vlaku vystoupil
Kdo z nás dvou to vzdá
potichu odejde a zamává

Koukněte se jak jste pohublý
od karet pohled zarudlý
Vaše písně chraptí tesknotou
důvěrně se znáte s tou a tou

Jsem mladá dámo jakej jsem
školák pod drsným nánosem
Stačí jen jedno kejvnutí
a dejchám pro vás bez hnutí

Už pouhých pět mil
a pak jeden z nás, aby z vlaku vystoupil
Kdo z nás dvou to vzdá
potichu odejde a zamává

| recitativ:
| Tak si myslím, že se mi lepí na paty konečně i kousek štěstí.
| A co to je? Nová písnička?
| Ne, to jste vy.
| Hm, vůbec mě neznáte a do stanice zbývá už jen pět mil.
| Jenomže, za tamhletou zatáčkou je tunel. A...
| Pane, kde jste, podejte mi ruku, držte mě prosím vás.

Už pouhých pět mil
a pak jeden z nás, aby z vlaku vystoupil
Kdo z nás dvou to vzdá
potichu odejde a zamává

Odposlech a zápis: -rp-